WASHINGTON D C

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 40. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, вівторок, 27-го лютого 1945. No. 40. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, February 27, 1945. VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

НА ВІДЛОЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ТРЕБА ВНОСИТИ НОВІ АПЛІКАЦІЇ ЧЕРЕЗ ПІДПРИЄМСТВА

ВАШИНГТОН. — Нові зарядження в справі побору молодих людей до військової служби вимагають теж нового поступовання. Хто занятий в есенціональній праці і має понижче 30 літ життя, може дістати дозвіл на відложення служби лише тоді, коли внесе на формулярі 42-А нову аплікацію за відложення військової служби через управу підприємства, в котрім працює, до місцевих поборових бюр. Аплікація мусить бути потверджена відповідними федеральними агенціями, які мають догляд над воєнною продукцією.

Краєва Поборова Служба проголосила теж, що молоді люди у віці 30-33 літ включно будуть побирані до військової служби, хоч би і працювали в есенціональних заняттях. Вони можуть дістати дозвіл на відложення служби тоді, коли вони потрібні у такій праці. Досі вистарчало подати, що хтось працює при есенціональним занятті. При розсладах, хто має першенство до відложення служби, батьки, що мають дітей на утриманню, будуть мати більше підстав до проволоки, ніж бездітні.

Щойно мужчини у віці 34—37 літ життя дістануть проволоку в зголошенню до військової служби автоматично, коли викажуться, що вони працюють при есенціональних воєнних матеріялах.

Поборова Служба, проголошуючи нові зарядження оправдує їх тим, що запас молоді у віці 18—25 літ, придатної до воєнної служби, вичерпаний і тому треба побирати вищі річники.

Хлопці заняті при торговельній фльоті („мерчант марін"), не потребують ніякого окремого зголошення, бо ця служба вважається за воєнну службу.

ВЧАСНЕ ЗАМИКАННЯ РЕС[illegible]АНІВ ВИКИНЕ 30,000 ЛЮДЕЙ З ПРАЦІ.

НЮ Йорк. — Заведення звичаю „вечірнього дзвона", тобто на даний знак кінчити вечірні забави вже з понеділком 26. лютого, причиниться до замикання в північи в самім Ню Йорку 12,000 забавових місць. Посадник міста старається відложити або згагіднити цей „звичай", доручений Директором Воєнної Мобілізації Джеймсом Ф. Бирнесом, одначе, покищо не осягнув успіху. Йому кажуть, що місто мусить перевести звичай „вечірнього дзвона" упродовж одного тижня. — Нараховують, що внаслідок нового зарядження стратять роботу 30,000 людей у забавових місцях. Ці підприємства дають річно бизнесу вартости $100,000,000.

ПРИЛЮДНА ДЕБАТА НАД АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАКОРДОННОЮ ПОЛІТИКОЮ.

ВАШИНГТОН. — З нагоди Мексиканської Конференції у підготові до конференції у Сан Франсиско відбулася по радіо прилюдна дискусія над заграничною політикою Злучених Держав. У дискусії брали участь найвищі урядовці департаменту стейту, а це: Секретар Едвард Р. Стетиніюс, який виголосив окрему промову про мир з Мексика і два інші урядовці, а це асистенти департаменту стейту, Дін Ачезон і Арчибалд МекЛеїш. Вони говорили в той спосіб, що один ставив запити, а другий відповідав. Ачезон сказав рішучо, що „ми маємо свою заграничну політику", хоч це питання часто видвигають ще критики.

На запит, які були найважніші рішення на Кремській Конференції, Ачезон відповів: „Із точки погляду на далеку мету, це згода, як мають осягнути порозуміння держави при голосуванню над справами, обговореними в Домбартон Овкс і угода про долю Німеччини. Але із справ, що мають безпосереднє значіння, це вирішення польської справи. Вона дуже багато поможе у наладнанню інших справ".

Згадуючи про Лінію Курзона вчасі нарад Кримської Конференції, МекЛеїш сказав, що учасники конференції „ствердили, що на схід від цієї лінії населення є переважно російське і українське, а на захід переважає населення польське".

ЗАВОРУШЕННЯ ПРИ ПОБОРІ РЕКРУТІВ У КАНАДІ.

ДРУМОНДВИЛ (Квебек, Канада). — Начальник місцевої поліції й Королівська Кінна Поліція стрінулися тут з опором населення проти переводження примусового побору до війська. В обороні хлопців, які ухиляються від поборової служби, стало місцеве населення і не давало їх забрати силою. Посипалися груди леду на поліцію, а серед сутички побито й поранено яких 100 осіб. Арештовано 25 людей за спротив поліції. По двох годинах населення успокоїлося.

Забеспека й добробут предметом нарад Між-Американськоі Конференції

МІСТО МЕКСИК. — В часі Між-Американської Конференції, що роспочалася в Мексику в середу минулого тижня, вибиваються на денний порядок три найголовніші питання, а це: 1. Як обмежити до найменших розмірів економічний переворот вчасі реконверзії з воєнного стану на мировий; 2. як погодити засадя невмішування у внутрішні справи американських держав (як от в Арґентині), коли американська політика змагає до цього, щоб поширити демократичні засади і уряди по цілому світі; 3. як скріпити американську систему забезпеки, щоб не попасти в розріз із загальними засадами забеспеки, приготованими для конференції в Сан Франсиско на квітень 1945 р.

Досі на Мексиканській Конференції зголошено проєкт створити постійну військову раду, яка малаб занятися складенням плянів для оборони Американської півкулі. Цей проєкт міститься в резолюції, предложеній делеґатами републики Кольомбія.

У конференції в Мексику бере участь секретар стейту Злучених Держав Едвард Р. Стетиніюс. Він виголосив у неділю по радіо промову про конечність загального миру. В промові підніс Стетиніюс між ін. такі думки:

Американці від часу відкриття Америки працюють над збудуванням нового світу. Ми знаємо, що тепер можна збудувати такі нові світи, про які люди мріли століттями. Тому ми не страхаємося перешкод при будові нової світової орґанізації для миру, забеспеки і ліпшого способу життя. Наше теперішне зібраннія це форум, з котрого можна проголошувати нові ідеї й погляди американців.

Вже дотеперішня праця великих держав посунула справу значно наперед. Ніколи в історії ще не мали нагоди експерти і представники держав і народів так всесторонно обговорити справи, заки вони дісталися на конференцію. Пропозиції для конференції оперті не лише на засаді суверенности і рівности держав, але вони теж змагають до цього, щоб завести мир, забезпеку і свободу.

Постанови в Домбартон Овкс мають бути ще доповнені іншими плянами. Коли раз буде встановлена така світова орґанізація, розпічнеться праця над поширенням її засад. Тут, у Мексику, ми видвигаємо резолюцію, щоб народи світу мали свобдний доступ до інформацій. Лише в такий спосіб можна буде поширити правду, яка є ворогом тиранії а лежить в інтересі свободи й забезпеки людства перед нею.

Туреччина й Єгипет виповідають війну Німеччині й Японії

АНКАРА. — Туреччина виповіла війну Німеччині й Японії. Турецький парлямент вислухав в пятницю промови міністра заграничних справ і приняв резолюцію одноголосно.

Міністер заграничних справ звернув увагу парляментови на заяву трьох потуг на конференції в Ялті, що в наступній конференції держав у Сан Франсиско в квітні цього року можуть брати участь тільки ті держави, що дня 1. березня воюють проти Німеччини.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕМІЄР ЖЕРТВОЮ ЗАМАХУ

КОІРО. — У суботу вечором прочитав у египетськім парляменті премієр Ахмед Магер Паша королівський декрет про виповідження війни Німеччині й Японії. Зараз по прочитанню декрету він упав поцілений смертельно чотирома револьверовими кулями замаховця.

До вбивства признався 28-літній адвокат Мустафа Есеві, що як кажуть є членом скрайної орґанізаці, прихильної до держав Осі. Свідки замаху були би його злінчували, якби не вмішалася поліція. У місті негайно заряджено публичну жалобу, не дивлячися на те, що вона припала на магомеданське свято річниці народження Магомеда.

ГІТЛЄР КЛИЧЕ НІМЦІВ ДО БОРОТЬБИ ДО ОСТАНКУ Й ГРОЗИТЬ „СЛАБИМ"

ЛОНДОН. — З нагоди 25-тої річниці проголошення національно-соціялістичної програми оприлюднено радіом з Берліна заклик Гітлера до німецького народу. Виголосив її не Гітлер, а Герман Есер, державний секретар міністерства пропаґанди, бо мовляв Гітлер, свідомий своїх обовязків і праці, не може дозволити собі покидати постій.

У цім заклику Гітлер щераз візвав кожного мужчину, жінку й дитину в Райху до боротьби до останнього віддиху, та загрозив смертю всім слабодухам, що будуть уникати боротьби або її саботажувати. Покликаючися на великі перемоги своеї партії, Гітлер заповідав остаточну перемогу Німеччини над Аліянтами, котрих він малював як неприродний союз визискуючого капіталізму й нищучого большевизму, зроблений під настиском інтернаціональних махінацій жидівства. Він натякував кілька разів на компромісові течії серед німецької буржуазії і закликав до фанатичної віри в остаточну перемогу. Заповідав, що кріза в цій боротьбі прийде ще цього року. Говорив він про Аліянтів і про большевиків як про чортів, а про націстів і німців як про вибранців Провидіння.

КОМУНІСТИЧНЕ ПОВСТАННЯ В РУМУНІЇ

БЕРН. — За донесеннями з Букарешту, столиці Румунії, там почалися поважні заворушення, вимірені проти румунського уряду з премієром Ніколяю Радеску на чолі. Заворушеннями кермує Ана Павкер, боева комуністка, що має правдоподібно намір встановити в Румунії советський уряд на взір російського.

БЕРУТЬСЯ ЗА „ІНДІЯНСЬКУ ТАКТИКУ".—Це так пишуть про американських вояків на західно европейському фронті. Зразок такої тактики є перед нами. Американський вояк стріляє до націстів споза дерева. Картина ця знята з боротьби за здобуття німецького міста Ділінґен.

ВЕЛИКА АМЕРИКАНСЬКА ОФЕНЗИВА НА РУРІ

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІЯНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ. — Велика аліянтська офензива на західно-европейськім фронті, що почалася в пятницю ранком, уже досягнула зовсім поважних добутків.

Почалася вона в округзі на схід від Аахену та яких 20 миль від важного німецького міста Кельну, сильним баражом, у котрому вистрілено на ворожі позиції 60,000—100,000 гарматних куль. Потім американські війська почали переправлятися через ріку Рур (Рер), за котрою підносяться горби, за якими вже пливе ріка Рен. Зараз першого дня добуто більшу частину уфортифікованого міста Їліха та сім інших міст.

Другого дня офензиви американські війська доперли вже 4 милі поза ріку Рур та захопили понад двацять міст. Девята Армія під командою маршала Монтґомерія перебилася через уфортифіковане місто Дірен, головний німецький бастіон над Руром. Всі ворожі атаки відбито.

Третьої доби своєї офензиви Американська Перша й Девята Армія погнали далі вперед серед ночі заскакуючи цим німецькі війська так, що велике число німців попало в американський полон у сні. Одна дивізія американців захопила 2,000 плінників. Американські втрати надсподівано малі.

Переправившися через ріку Рур, американські армії створили одноціле підмістя, 25 миль широке, сягаюче від міста Лінніха на півночі поза місто Дірен на полудні. На цьому просторі тепер американські війська збирають величезну масу воєнного матеріялу, для переправи через ріку Рен (Райн), що становить головну німецьку природну оборону на заході Райху. Вони находяться всего 15 миль від Кельну.

ГЕН. АЙЗЕНГОВЕР ЗАКЛИКАЄ СВОЇ ВІЙСЬКА ДО ОСТАТОЧНОГО УДАРУ НА ВОРОГА.

Генерал Айзенговер, начальний командант офензиви на західнім фронті, візвав своїх вояків до надзвичайних зусиль у цій офензиві, котрої ціллю є знищити кожного німця на захід від Рену. Він назвав поступи Першої і Девятої Армії вдоволяючими та заявив, що, коли цього буде потреба, то аліянтські сили вступлять до центральної Німеччини, аби стрінути російські війська, що наступають зо сходу.

ПОВІТРЯНІ РЕЙДИ НА НІМЕЧЧИНУ НЕ ПЕРЕРИВАЮТЬСЯ.

ЛОНДОН. — Одночасно з сухоземною офензивою на західнім фронті пішли посилені аліянтські повітряні рейди на Німеччину. В останньому рейді в неділю узяло участь 6,000 літаків. Бомбардовано передусім залізничі вузли в Мінхені, Ашафенбурґу й Ульмі, фабрики танків у Фрідеріксгафені й базу нових літаків у Нірнберґу.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ПОСТУПАЄ В ПОЛЬСЬКІМ КОРИТАРИ И НА ПОМОРЮ.

ЛОНДОН. — Червона Армія робила дальші поступи проти німецьких позицій над Балтиком. Наступаючи там 65-милевим фронтом через східне Поморя та „Польський Коритар", вона підійшла на віддаль 33 миль від Данцигу. Вона заняла пруське місто Фрідлянд і приперла німців до шляху з Берліна до Данцігу. Перстені довкола німецьких військ у Східній Прусії ще сильніше затиснено.

ВЕЛИКІ РЕЙДИ НА ТОКІО.

ҐВАМ. — Американці вислали в неділю проти японської столиці найбільшу досі силу літаків, котра вдарила з цілою силою по Токіо й наробила там великої шкоди. Сотки великих літаків узяло участь у тому рейді, котрий надиво не стрінувся з опозицією ворога.

Величезні бомбовики били по воєнних фабриках ворожої столиці, але ворог каже, що бомби попоцілили теж і палату японського цісаря. Японський премієр опісля висказував своє обурення на „американську аґгорнацію" та просив цісаря дати йому авдієнцію, або на ній просити цісаря вибачення за непростиме занедбання боронити його.

МАРИНАРІ ЗАНЯЛИ ДРУГЕ ЛЕТНИЩЕ НА ІВО.

ҐВАМ. — Три дивізії американських маринарів, що атакують японські позиції на острові Іво в північнім напрямі, добули вже більшу частину другого летнища, що лежить у центрі острова.

Невеличкий відділ японських літаків робив рейд на американські позиції на острові Іво, але, як каже адмірал Нимиц, не зробили американцям ніякої шкоди. Адмірал каже, що боротьба на острові дуже завзята, та, мовляв, американці вже всадовлені на острові на добре та з нього будуть незадовго робити важні випади по всіх ворожих позиціях на Пацифіку коло самої Японії. Американці до неділі начислили на острові 2,827 японських трупів.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave. New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число в суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50
В Джерзі Сіті і Заграницею		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Ширіть правду про Україну

Перед нами щойно надіслані нам два свіжі витинки з американських ґазет, в яких згадується про книжки, що пишуть про Україну, а появились в Америці в англійській мові

В одному з них, надісланому нашим читачем з Дітройту, редактор місцевої ґазети, пишучи про польсько-російський граничний спір, згадує за виклад про Польщу, який мав польський учений, проф. Оскар Ґалецкі, а в якім він представляв польсько-українські відносини в дуже рожевому світлі. Відповідаючи проф. Ґалецкому американський редактор покликується на „Історію України" М. Грушевського, видану Єйльським Університетським Видавництвом, та наводить з цеї книжки факти, що представляють цю справу зовсім інакше, як її представив проф. Ґалецкі.

Другий витинок, який надіслав редакції один американський адвокат, походить з соціялістичного, американського тижневика, в якому є обширна критика Вилйема Генрі Чемберлина „Ди Юкрейн: Ей Собмерджд Нейшен". Представивши Чемберлина як постійного оборонця різних поневолених народів, автор критики підкресляє, що це є „обективна історія України", яка багато причиниться до того, щоб „американський демократичний світ пізнав сумну долю цього краю", а зглядно історію 40-міліонового народу в Европі, позбавленого „суверенно-державної форми орґанізації". Автор каже, що тепер спорять і пишуть так багато про граничний спір між Польщею і Росією, а так є, „що територія на схід від лінії Курзона не належить ні до Росії, ні до Польщі, але до міліонів українців, що цю землю замешкують". Тому, дораджує критик: „Заки хтось возьмеся за видання осуду в цім спорі, добре зробить, як засягне передом опінії, що є виложена в книжці: Юкрейн: Ей Собмерджд Нейшен": А та опінія є така, пише критик грубими буквами, що „тільки плебісцит, переведений свобідно під англійсько-американським доглядом, може дати правдиву відповідь щодо бажань населення спірної території". Та щоб не сталось, пише критик, український нарід далі терпить . . . І далі ще не чути голосу українського народу на різних міжнародних нарадах. . .

Ми навели ось ті останні американські голоси, що до нас дійшли про „Історію України" М. Грушевського та книжку В. Г. Чемберлина, щоби дати ось тим ще нові докази на те, що ширення американськими українцями правди про Україну та український нарід при помочі відповідних книжок приносить добрі овочі. Многі з американців, що ті книжки читають, як бачимо, добре розуміють визвольну українську справу, бо розуміють її в правдивому світлі — ні польському, ні російському — а в українському, одиноко справедливому. Тому що так є, не треба дивуватись, що вороги визволення українського народу так постійно лають ті книжки; зокрема лають Чемберлина, як це роблять комуністи та їхні попутчики.

В нутрі Німеччини

Італійські підпольні орґанізації опублікували тайний огляд ситуації в Німеччині, котрий італійський амбасадор Мусолінія у Берліні переслав був диктаторови, а котрий попав у руки підпольних орґанізацій. Якщо це правда, що кажуть ці організації, то рапорт заслугує на ближчу увагу, бо такий амбасадор має часто нагоду обсервувати річи, якої навіть ґазетярі заграничних ґазет не мають.

Зараз на вступі рапорту стрічаємо замітне спостереження, що нутрішня ситуація в Німеччині тепер нагадує нутрішню ситуацію в Італії в липні 1943. року, себто в самий передодень упадку Мусолінія. Не треба з того робити негайно висновку, що Гітлер стоїть перед подібними переходами. Покищо, каже рапорт, Гітлер ще є начальним вождом націстичної Німеччини. Одначе, це влада тільки позірна. На ділі поза плечима Гітлера створилися принаймні чотири групи націстичних вожаків, котрі мають справжню контролю над усім, що діється в Німеччині.

Одна з тих груп це фракція Гімлера й Ґебельса, котра всеще має верхну команду над державою. Ця група стоїть за боротьбу до останку. Друга група це фракція Рібентропа й Ґерінґа; ця група хоче накладати зо західними Аліянтами, навіть якби для цього треба було їм здатися. Третя група це фракція команди армії; ця стоїть теж між другою групою а московським Комітетом Німецьких Офіцирів; вона хотіла би здатися Аліянтам, навіть хочби для цього треба наперед повторити замах на Гітлера; її ціль урятувати принаймні останки німецької армії. Наконець є ще група великих німецьких промисловців, що хотіла би пійти з котрою здвох останніх груп або з ними обома.

Три останні групи видно рахували на те, що Аліянти їм дадуть якийсь вихід з теперішньої ситуації. Та Аліянти своєю заявою на Кримській Конференції сказали, що одинокий вихід для німців це безумовна здача. Тим самим націстичному урядови не остається нішо інше, як дорога першої ґрупи.

Тимчасом положення внутрі Німеччини стає щораз гірше. Військова сила скоро слабне. У краю зростає хаос через навал утікачів. Адміністраційна машинерія, розділ харчів, транспорт і фінанси починають заломлюватися. Через аліянтське бомбардування паде продукція вугля, нафти, сталі й інших жизненних матеріялів. Підорвана вже й доства рільничих продуктів. Серед таких умов Німеччина виглядає на котел, котрий немає кляпи безпеченства, а під котрим постійно горить огонь, щораз сильнійший; такий котел скоро мусить тріснути.

Микола Чубатий.

Обрахунок тисячлітного польсько-українського сусідства

I.

Зїзд на Кримі та його рішення може в ніякій справі не мають так далекосяглого значіння як в справі українсько-польських взаємин. Постанови провідників трьох держав великанів — Америки, Англії та Совєтів, закінчують спір між Польщею та Україною, що тривав майже від хвилини, коли обидві держави появилися на історичному горизонті. Русь-Україна — край східної християнської цивілізації з підкладом культури грецького світу — та Польща, країна західно-християнської цивілізації з підкладом латинської культури, з невеликими перервами все стояли до себе в антаґонізмі. Коли давний польський хронікар, Вінценти Кадлубек, говорить про сусідів русинів, то все згадує про них як про людей діволом підшитих, безбожних, невірних. Навіть такий культурний історик як Длуґош вважає українців-сусідів за неправних християн та людей негідних віри.

Але так само було з другого боку. Найбільше популярна книжка княжої України, Патерик Печерський, який відзеркалює публичну опінію старої України, коли хоче представити реалістично покусу, що мутить душу святця, преподобного монаха, то пише, що йому явився чорт в постаті ляха. А наші знаменні малярі, почнаючи від 15-го століття, коли представляють біблійні події в серії образів, то все в пекло саджають ляхів, яких ставлять зараз біля невірних сараценів. Нетолерантні ревнителі благочестія східного та західного роздмухували цю ненависть до сусіда другої культури, що в висліді дало мало не тисячлітню історію боротьби Польщі та України. Саме за наших днів ця боротьба покінчена. І то покінчена не доброю волею спорячих сторін-українців та поляків. Українсько-польська боротьба скінчилася отсе з волі Москви таким фіналом, що оба народи найшлися в одній тюрмі, під більше чи менше скритою ліквідацією їхнього державного життя.

Стабілізація українсько-польського стану посідання.

Теперішне положення є того роду, що границя, яку устали ли тепер поміж Польщею та Україною вздовж видуманої лінії Курзона, стане мабуть вже навсе границею Польщі та України. Переводжена саме тепер виміна населення, польського з Галичини на захід та українського зі західно-українських погранич на схід, утривалить стан посідання польського та українського народу.

Столітні змагання Польщі поширити польську національну територію на українські землі вінчаються результатом — лінією 5—8 кільометрів на схід від довільно наклесленої лінії Курзона. Нова гранична лінія буде переходити тепер десь на схід від Хирова, біля 10 амер. миль на схід від Перемишля, на захід від Яворова до Сокаля а дальше Бугом до Берестя.

Століття боротьба українського народу, раз в наступі на Польщу аж по Вислу та Люблин, то знов у відступі аж за Дніпро, закінчується таким результатом, який подиктував представникам західної демократії червоний імператор Росії — грузин Йосиф Висаріонович Джуґашвілі. Дивні діла Твої Господи! Одначе глядячи з історичної перспективи на це, що сталося та на всі можливости, виглядає, що сотки літ триваюча боротьба поміж Польщею та Україною закінчена раз навсе. Польща перестає бути поважним противником українського народу. Вже не вона загрожує нині Україні. Нині смертельним та одиноким ворогом українського народу остає вже тільки Москва. Ось такий є ясний та неоспоримий вислід теперішної другої світової війни, що зазначує теж і нову добу у польсько-українських відносинах.

Такі думки висказував я на сторінках того самого щоденника вже два роки тому. Говорив я це тоді тільки з міркування природного розвою грядучих подій. Нині вже можемо це саме ствердити як доконаний факт. Боротьба України та Польщі закінчилася повним ослабленням обох противників, що взялися за чуба, і нині обидва лежать на лопатках. З тої бортьби скористав третий — ворог обидвох противників — Росія, що взяла в одну неволю як Україну, так і Польщу. Наївністю є думати, що Польща серед тих відносин в Европі є в кращому положенні від України, або, що вона може бути сильною або незалежною, а такі блахмани пускають у світ з високого Кремля.

Закінчуючи добу у відносинах Польщі та України варто би зробити обчислення балянсу тої вікової боротьби. Хто з неї виходить хоч частинно переможцем, а хто переможеним. Колиж нема побідника, то які зиськи та які страти обох противників по мало не тисячі літ польсько-українського змагання.

На схід чи на захід?

Нині Сталін та світова велика трійка, спираючи остаточно Польщу до найслабшої ролі в цілій польській історії, для успокоєння сумління світа, що не тільки противників, але теж союзника пустили на дно, попихають Польщу йти на захід. Можновладці Кремля радять Польщі забирати якнайбільше нині німецьких земель. Східну Прусію, Західну, Поморя аж по Штетин. Перти до границі Болеслава Кривоустого з першої половини 12-го століття. Пхають Польщу на полудні аж поза Одру по ріку Нісу вже на границі Саксонії аж по переходову границю Польщі зперед девять соток літ за Болеслава Хороброго.

В далеку давнину були це землі західно - словянські, та тільки частинно польські. А нині це землі корінно німецькі з людністю на 99 відотків німецькою. Але Сталін радить брати якнайбільше. Та самі поляки бояться брати так багато. Це має бути відшкодування за страту українських земель. Але чи це справді відшкодування чи може підступ. Східні землі Німеччини це остоя німецького націоналізму. Хапай отже за таке розпалене залізо, гай яке воно тяжке. Мало не таке велике, що й сама Польща.

Насувається проблема, чи Польща є всилі нині відробити занедбане на заході впродовж цілої своєї 900-літної історії та винародовити біля 10 міліонів фанатичних німців. Дитина скаже, що це річ неможлива. Та ціль Росії інша — зробити Польщу (ніби то самостійну та незалежну) тереном такої національної боротьби поміж Польщею та Німеччиною, щоби між тими двома народами ніколи не могло прийти до сусідської згоди. Натомісць, щоб оба народи зокрема Польща, ослаблена боротьбою, шукала постійно помочі Кремля проти німецького натиску зі заходу. Ціль Росії є отже ясна — зробити Польщу на віки вічні сателітом Совєтів.

Дотепер вела Росія таку саму політику на сході Польщі. Було в інтересі Росії, щоби між українцями та поляками до згоди не прийшло, в чому Росії помагали самі поляки, виховані на кресовому шовінізмі Генрика Сенкевича. Найбільше шовіністична вшехпольська партія, Дмовского й Ґрабского, постійно була русофільська. У своїм засліпленні вони ще за наших часів мріяли про Андрусів з 1667р оку, себто про поділ України поміж Росію та Польщу; заперечували Україну як націю, а докотилися аж до кримських рішень з 11. лютого 1945, коли то Росія настановляє приязні для Совєтів уряди в „сильній та незалежній Польщі".

II.

Польська виправа на Русь.

Занедбання своїх західних погранич це напевно найбільша історична помилка Польщі. Після світлої доби Болеславів Хороброго та Кривоустого, які поставили межі Польщі на Одрі та Нісі, Польща на своє нещастя не тримала твердо своєї стійки на заході, тільки звернула свої очі на схід та зачала шукати легкого набутку на українських землях, ослаблених боротьбою з татарами. Польща від 14-го століття, від часів короля Казимира Великого, пре на схід. Спершу йде Польща тільки на Галичину та Холмщину, потім на Поділля, вкінці на всі землі України аж поза Дніпро переходово навіть з лівобережною Чернигівщиною включно. Це прийшла доба „світлої доби" Ягайлонів. Польща корчилася на заході на власних прастарих землях польських, а набувала на сході, на чужих та ворожих землях України. Прастара польська провінція Шлезьк зі своєю столицею Вроцлавом (нині Бреслав), геройським Ґлоґовом (нині Ґльоґав) та Песім Полем (нині Ґундесфельд), славним з побід над наступаючим прусацтвом, стали цілком німецькими. Але Західна Україна польською не стала. Придніпрянську Україну покрила тоненька верства шляхти, що не була всилі утримати при Польщі тих земель, чужих мовою, культурою та психікою.

За інвазією політичною йшла інвазія культурно-релігійна, ширення латинства в Україні. І знов українські землі покрилися тонкою верствою римо-католицького світу, який кожня заверуха змітала як з рівного поля вітер змітає сніг. За Ягайлонів культурний та політичний наступ Польщі на українські землі перемінився в докладно вироблену та продуману систему. Українців треба відсувати від західної Европи, від тоді ще там одноцілого католицького світу, щоб за Польщею зберегти монополію релігійної місії на сході в імени цілого католицького світу. Ця місія Польщі більше була політичною, як релігійною. Релігія була підпорядкована політичним плянам польської східної політики. Римо-католицтво мало стати головним засобом врастання польщини на українських землях.

Обєднання України з католицьким світом під церковним оглядом задумане в Фльоренції Польща задавила на спілку з Московщиною, навязуючи першу кооперацію Московії та Польщі проти України. Вона вважала доступ України до західної Европи за смертельну загрозу польської місії на сході.

Ця політика релігійної виключности та нетолеранції пхнула теж перший раз українців в обійми Москви та стала початком українського москвофільства — хороби, що як червак підтинає живі національні сили українського народу донині. Тому доба „ягайлонської світлости", вбиваючи рештки старо-української державности, стала теж початком майбутнього нещастя та упадку Польщі.

(Кінець буде).

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Дітройт, Міш. — Членкині Українського Золотого Хреста, а саме пані Левкут і Ґузіль влаштовували „Чайний Вечерок" в неділю 4. лютого ц. р. При цій нагоді присутні згадали про український Конґресовий Комітет, та зложили жертву для згаданого Комітету.

По $3: Н. Семеґен, Е. Семеґен; по $2: С. Левкут, П. Федик, В. Дідик, І. Стружовський, К. Міхальчук, А. Ониськів, П. Шийк, П. Филипс, С. Курилів, А. Блащук, п. Заєць, І. Столяр; по $1: Ст. Іванчук, п. Чуй, К. Ярмій, М. Андрусевич, п. Кафера, п. Гусак, А. Ґузіль, М. Поливак, А. Любінська, А. Дутка, п. Балаківська, п. Топольницька, А. Ярмій. Разом $43.

Українські оргмадяни повинні дбати про Український Конґресовий Комітет, та при кождій нагоді переводити збірку на його піддержку.

А. Дідик.

ДАНІЕЛЬ ПОАРЕ.

СПІЛЬНА ПОМСТА

Поїзд-експрес віхав на двірець так, що аж земля загуділа. За кілька хвилин мав він відїхати в напрямку Рівієри. В останній хвилині ввійшла на перон якась дама з торбинкою в руках. Перебігла ваґони II-ої кляси, але скрізь було повно пасажирів. Тоді звернулась вона до кондуктора за радою і хутко ввійшла до переділу І-ої кляси. Віддихала важко. Сіла вигідно на канапі, витягнула з торбинки гаманець, щоб заплатити різницю ціни білету і поклала якийсь маленький звиток дивної форми обережно поруч себе.

У хвилині, коли засвистала льокомотива і кондуктори зачиняли двері ваґонів, до ваґону вбіг якийсь задиханий панок і заняв вільне місце коло дами. Він був у пальті, але без капелюха, без валізи, і навіть не мав під пахою часописів, які беруть обовязково з собою в подорож пасажири І-ої кляси. Дуже нервово вкладав він що кілька хвилин руку до плаща свого пальта, якби хотів переконатись, чи не забув чого дома. На свою сусідку навіть не глянув.

Кожний інший був би помітив, що це була молода, гарна жінка, яка щоправда проявляла надмірний неспокій. Вона крутилась на свому місці, перекладала ногу на ногу, показуючи у своїх оксамитних панчішках, придивлялась своїм ляковим черевичкам і визирала крізь вікно. На ваґон налягала темінь.

Дама звернулася нараз до свого сусіда:

— Чи ви можете мені, пане, сказати, коли поїзд приїзджає до Антіб?

— Ні, моя пані, не маю поняття.

— А ви висідаєте раніше?

— Ні, я їду до Антіб.

І знову запанувала одноманітна тиша, яку переривав тільки стук коліс і легенький стукіт черевиків нервової дами. Нараз скрикнула вона. На підлогу впав якийсь предмет. Той самий, який вона так обережно поставила була при собі, занявши місце у ваґоні, а потім сховала до кишені. Коли витяґала хустинку із своєї торбини, папір, в якому був цей предмет, розірвався.

Панок схилився чемно, щоб цей предмет підняти.

— Ні, ні! Не рухайте, він заряджений!

Це був револьвер. Обоє нахилились над зброєю — панок трохи переляканий, жінка вся затрівожена. — Вона сказала перша:

— Я хочу вам, пане, все це пояснити. Мені буде лекше, коли я скажу те, що лежить мені на серцю. Бачу, що ви джентельмен. Дайте мені слово чести, що ви не стримаєте мене від моєї постанови! Чи можу вам довірити? Зрештою і там ви надаремне пробували би мене стримати. Я вже рішена. Мій чоловік покинув мене кілька днів тому, а я довідалась, що він виїхав з якоюсь дамою до Антіб. Я забю цю жінку!

Подорожній перелякався.

— Чи ви може пані Кльозель?

Вона глипнула на нього теж перелякана:

— Так, я Кльозель — відповіла.

— А я — Льордіє, їду до Антіб, з' наміром убити того, хто виїхав з моєю жінкою.

І на доказ виняв з кишені револьвер, який поклав коло себе.

Якийсь пасажир перейшов у цій хвилині коридором.

— Спустіть завіски на дверах — сказала пані Кльозель і спитала пана Льордіє: — Чи ви теж дістали інформацію з аґенції детективів Норізон.

— Так, я дістав її в останній хвилині так, що ледви встиг узяти авто, щоб наспіти до експресу.

— Зовсім так само як я.

Льордіє взяв оба револьвери, оглянув їх, чи вони заряджені і спокійно положив їх на сітку, призначену на баґаж.

— При цій нагоді пані Кльозель помітила, що він високий, ґарний, елеґантний і коли говорив, мав приємний вислів уст.

— Будь ласка, скажіть мені щиро все, що ви знаєте про цю справу — прохала вона пана Льордіє.

— Я знаю небагато. Я був засліплений. Зовсім не звертав уваги на те, що моя жінка цілими днями не бувала дома, ходила танцювати, бавитись. Я думав, що це такий собі невинний флірт.

— Так, так! Я теж була така дурна. Я мала за багато довіря до свого чоловіка. Мій чоловік завзятий танцюрист. Вони обоє знайомились на танцях. Він повторяв мені вічно, що танець це найздоровіший спорт. Як виглядає ваша жінка?

— Ніжна, брунетка, так як гарна лялечка...

— А Равль повторяв мені вічно, що він міг би закохатись тільки у сильній бльондинці.

Тепер Льордіє почав придивлятись своїй сусідці. Вона була висока, кремезна, із золотистим волоссям.

— Я зовсім не звертав уваги на те, що вона по суті без серця, пговерховна, саме ідеальна забавка для мужчин.

Пані Кльозель говорила до себе, якби мріялась:

— А він був гарний хлопець. Тип південного американця, зовсім модерний, без характеристичних рис, потрібних на чоловіка у подружжі.

І говорила так якби це все належало до минувшини. Щоб потішити одне одного, вони вишукували хиби та недостачі своїх подружих партнерів — духові та фізичні і піддавали їх характер і поведінку немилосердній критиці. Висловлювали собі делікатно співчуття і зазначували всякі прикмети своєї вдачі.

Льордіє притемнив світло лямпи, бо так приємніше було розмовляти у півсутінках. Обоє відчували, що доля звела їх разом, щоб лекше могли витримати той тягар, який упав на них.

Вони не доїхали до Рівієри. Коли побачили двірець у Марсейлі, рішили однозгідно, що краще висісти, бо це гарне місто і можна зїсти вечеру. Від довгої сповіди вони сильно

(Докінчення на стор. 4-тій).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1945 РОКУ.

НОВІ ЧЛЕНИ.

В. 2. Вільчацький Анна.
В. 6. Вовк Вілям А., Коник Марія.
В. 9. Вайда Володимир.
В. 34. Гриневич Ірина С.
В. 43. Держанович Павло.
В. 45. Сенек Маріянна Г.
В. 57. Постоловський Стефан.
В. 63. Оресик Йосиф, Турко Стефан, Панчик Семен.
В. 66. Ватраляк Михайло.
В. 86. Терів Олівія Леонл.
В. 97. Табачук Евгенія.
В. 130. Палега Захарій, Палега Маріянна, Стешин Міній.
В. 136. Дупівка Юрій.
В. 146. Бласко Анна, Бласко Анеля, Бласко Марія.
В. 147. Галевич Стефанія.
В. 163. Курко Мирослав.
В. 177. Лучка Франко.
В. 178. Маркс Микола, Гомяк Павло.
В. 185. Романишин Ліліян.
В. 201. Каліста Дорота.
В. 204. Коцько Маріянна, Коцько Омелян М., Бойсин Григорій, Чорнокий Петро.
В. 206. Шпікула Анна, Чагарин Реймонд.
В. 207. Рева Катерина, Романюк Надія, Гринишин Джулієта, Венечек Олена.
В. 211. Соколовський Василь.
В. 217. Фенцер Іван, Петрів Андрій, Волак Петро.
В. 219. Грещук Марія.
В. 223. Ваславський Станислав.
В. 230. Присташ Іван, Куртис Джудит.
В. 234. Равець Петро.
В. 236. Галицький Семен, Галицький Михайло.
В. 237. Вовк Михайло.
В. 246. Притула Юрій мол.
В. 259. Гізовський Михайло, Гинюк Ева.
В. 264. Пиш Наталія А.
В. 268. Колодій Розалія В.
В. 270. Бусько Зофія.
В. 284. Чукалович Павло.
В. 291. Осадчук Вілям.
В. 292. Єднак Михайло, Маслак Григорій Дж.
В. 295. Кашуба Іван, Кашуба Бетій, Стрепка Йосифа.
В. 298. Дідоха Теодор, Каролінко Марія, Гаврилів Анна.
В. 312. Наземець Володимир, Шарик Анастазія.
В. 316. Бойко Василь.
В. 325. Баран Лілій, Баран Катерина.
В. 336. Качмарська Стелла.
В. 343. Васілина Йосифа К.
В. 344. Рик Петро.
В. 347. Паранич Анна.
В. 358. Йонг Евелина Д., Адамович Артур, Бучін Марія, Бучік Іван, Сорочак Еленора В., Білецька Марія Г., Адамович Павло.
В. 361. Войтович Марія, Войтович Іван, Креськів Іван, Баран Василь, Вітович Григорій.
В. 366. Вдовичик Рудолф, Баховська Ірина, Яворський Володимир.
В. 367. Тиран Берниса.
В. 379. Сидорик Олена.
В. 385. Ковалів Мирон, о. Стак Іван.
В. 397. Штогрин Евген Л. 2.
В. 425. Дужанський Іван.
В. 430. Сліворська Маргарета.
В. 432. Білобровка Петро, Сохоцька Павлина, Стефюк Василь, Романик Зофія, Михаловський Реймонд, Ващук Іван.
В. 438. Загачевська Олена.
В. 439. Підвербецький Тарас.
В. 446. Лещук Олена.
В. 455. Сиротюк Силвія К., Вітович Анна, Клячко Марія.
В. 459. Рудзінський Михайло, Павлюк Катерина, Павлюк Вілям, Павлюк Михайло.
В. 473. Телевяк Олекса, Коланко Зофія М., Стащишин Ірина.
В. 475. Кравчишин Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО.

В. 40. Теч Теодора, Паробій Іван, Лихач Іван, Теч Анна, Макаровський Андрій, Лихач Павлина.
В. 72. Курач Іван, Федик Антін, Возняк Володимир,* Сльоньовський Михайло,* Сльоньовська Анна М., Манюк Михайло, Сльоньовський Володимир,* Сльоньовська Зофія, Возняк Павлина, Манюк Наталія, Курач Каролина.
В. 78. Ваненчук Антін, Кравець Григорій, Стицiв Теодор.
В. 227. Сатур Григорій.*
В. 242. Стопій Григорій,* Стопій Анна, Стопій Михайло.*
В. 251. Стадник Іван,* Стадник Теодор.*
В. 362. Слободрян Мацей І.,* Касперський Олекса.
В. 432. Новоринський Йосиф,* Грицуна Марія, Голубіцький Домінік.*
В. 435. Мусякевич Йосиф.*
В. 458. Вовчук Розалія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 25. Борецька Марія.
В. 75. Гузель Франко 2., Гузель Анастазія.
В. 206. Білон Клавдія.
В. 221. Луцьків Зофія, Василовська Анна.
В. 229. Шевчук Іван.*
В. 239. Синіцька Ева.
В. 292. Чехаровська Марія.
В. 441. Вовчук Розалія.
В. 445. Марцінов Теодор.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 94. Шелегій Зофія.
В. 140. Юрстовський Петро.*
В. 238. Рак Йосифа.
В. 264. Урам Анна М.
В. 277. Дасилів Йосиф мол.*
В. 421. Шипінка Марія, Шипінка Павлина.
В. 473. Лун Пилип.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 42. Пентескуль Данило.
В. 45. Галамага Петро.*
В. 59. Бойко Михайло,* Моравська Анна.
В. 65. Петрочко Теодор.*
В. 72. Федан Григорій, Федан Андрій.*
В. 78. Косінський Михайло, Лесяк Петро, Гонтарчик Василь, Вдовяк Антонина.
В. 85. Павель Йосиф.
В. 94. Стефуник Бетій Вергенія, Стефанюк Стефан.*
В. 96. Соболь Володимир,* Соболь Марія, Соболь Петро, Соболь Олена.
В. 98. Краєвська Алма.
В. 127. Блідей Іван.
В. 141. Нікон Вергенія Е.
В. 175. Гузель Анастазія.
В. 200. Ковальський Болеслав.*
В. 204. Мирон Анна, Чорко Анна, Луців Іванна, Луців Теодор, Сліпий Теодозія, Хорко Андрій.*
В. 218. Мельник Андрій.
В. 264. Капелюх Евелина Р., Капелюх Олена, Садовська Юлія.
В. 292. Сорока Генрій.
В. 304. Попелюк Андрій, Яремко Михайло.
В. 325. Марлинек Анна, Марлинек Казимир.*
В. 330. Іваськів Іван.*
В. 358. Бенес Агнеся, Матусек Юрій,* Матусек Олена, Колодій Розалія А., Сухарик Марія, Бегм Ольга.
В. 361. Олескевич Стефан Н.,* Катулька Емілія.
В. 365. Горват Тесій, Горват Марія.
В. 393. Гивель Марія, Гивель Вілям,* Стефанович Бійтриса, Жико Катерина.
В. 397. Груріна Джеймс.*
В. 402. Потоцький Анна, Потоцький Михайло,* Потоцький Михайло.
В. 412. Турок Іван, Прислопський Михайло.
В. 414. Погода Олена.
В. 426. Лин Стефан,* Лостон Стефан.*
В. 432. Вітнія Марія, Романишин Григорій.*
В. 441. Станко Іван.*
В. 446. Порчинський Володимир.*
В. 451. Голинський Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 16. Півоварчук Іван.
В. 36. Кузьмик Марія.
В. 45. Вигенна Ева.
В. 78. Козей Василь.
В. 91. Іваночко Франко.
В. 99. Петрінь Анна.
В. 112. Свідрик Ефрозина.
В. 125. Василовська Анна.
В. 203. Марцінов Теодор.
В. 216. Синіцька Ева.
В. 217. Базарницький Стефан.
В. 341. Чехаровська Марія.
В. 393. Томяк Іван.
В. 446. Пелешок Петро, Мігус Микола, Мігус Йосиф.
В. 458. Вовчук Розалія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 94. Шелегій Зофія.
В. 140. Юстровський Петро.*
В. 238. Рак Йосифа.
В. 264. Урам Анна М.
В. 277. Данилів Йосиф мол.*
В. 421. Шипінка Павлина, Шипінка Марія.
В. 473. Лун Пилип.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 390. Маніла Франко.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ

В. 229. Ізак Олена.
В. 330. Дробич Іван.
В. 337. Західний Захарій.*
В. 343. Гроговська Марія А.
В. 439. Деркач Іванько.*
В. 469. Скаблинюк Іван.*

ПОМЕРЛІ ЧЛЕНИ.

В. 1. Ковальчук Константин.
В. 10. Бреня Іван.
В. 28. Буряк Марія.
В. 37. Скоренька Антонина.
В. 38. Цабаль Марія, Майкович Антін.
В. 39. Пастух Стефан, Денега Максим, Ніколоф Василь.
В. 55. Бартош Антін.
В. 63. Тертичний Павло, Волосонович Валис, Личак Анна.
В. 76. Мручак Василь.
В. 84. Ванат Іван.
В. 91. Афтанас Михайло, Козак Бесій.
В. 92. Топорович Константин.
В. 94. Собчук Петро.
В. 106. Кущак Михайло.
В. 112. Космос Марія.
В. 127. Кушка Теодор.
В. 140. Терлецький Іван мол.
В. 161. Фірич Михайло.
В. 163. Дуда Петро.
В. 179. Гатлан Іван.
В. 182. Ладичка Михайло, Хацовський Іван.
В. 218. Сорока Розалія.
В. 221. Гура Микола.
В. 27?. Солтис Йосиф.
В. 276. Гарбутяк Данько.
В. 277. Бойчук Іван, Копанецький Станислав, Процик Захарій.
В. 295. Кухар Іван.
В. 296. Лобур Лувіс.
В. 300. Столиця Олекса.
В. 325. Турко Петро.
В. 414. Подоба Марія.
В. 445. Фо... Стефан.
В. 465. Чорній Юрій.
В. 476. Чорній Пилип.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1944 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	33,225
В місяці січні 1945 р. принято нових	118
В місяці січні 1945 р. принято наново	39
В місяці січні 1945 р. принято з переступними листами	12
В місяці січні 1945 р. принято з інших кляс обезпечення	8
В місяці січні 1945 р. принято зо старого роду обезпечення	—
Разом	33,402
В місяці січні 1945 р. суспендовано	67
В місяці січні 1945 р. відійшли з переступними листами	17
В місяці січні 1945 р. відійшли до інших кляс	8
В місяці січні 1945 р. відійшли до нового роду обезпечення	—
В місяці січні 1945 р. відійшли зо зворотом у готівці	6
В місяці січні 1945 р. відійшли на безплатне продовження	1
В місяці січні 1945 р. відійшли на виплачене обезпечення	—
В місяці січні 1945 р. померли	43
Разом	142
З кінцем місяця січня 1945 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	33,260

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі АА.	на $ 500	91
В клясі В.	на $ 750	16
В клясі С.	на $1000	186
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500 на $ 500	465
В клясі О-1000 на $1000	32?
В клясі О-1500 на $1500	4
В клясі О-2000 на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500 на $ 500	4,416
В клясі Р-1000 на $1000	2,618
В клясі Р-1500 на $1500	2?
В клясі Р-2000 на $2000	18
В клясі Р-2500 на $2500	2
В клясі Р-3000 на $3000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500 на $ 500	2,889
В клясі Е-1000 на $1000	1,15?
В клясі Е-1500 на $1500	22
В клясі Е-2000 на $2000	13
В клясі Е-3000 на $3000	2

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	4,272
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	3,729
В клясі W-1500 на $1500	38
В клясі W-2000 на $2000	17
В клясі W-2500 на $2500	1
В клясі W-3000 на $3000	[illegible]
В клясі W-різні суми $	82

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т1 100 на $ 100	5
В клясі Т- 250 на $ 250	183
В клясі Т- 500 на $ 500	3,735
В клясі Т- 750 на $ 750	546
В клясі Т-1000 на $1000	8,135
В клясі Т-1500 на $1501	195
В клясі Т-2000 на $2000	53
Разом	33,260

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ.

В. 6. Фредерікс Роберт.
В. 13. Усецький Стефан Орест.
В. 20. Біловус Петрик Володимир, Фар Нейсій К.
В. 33. Томсон Шірлій А.
В. 39. Чебіняк Стефанія, Чебіняк Вергенія.
В. 41. Папінчак Андрій Дж.
В. 49. Лій Доналд Б.
В. 55. Джексон Іван В.
В. 61. Релик Іван мол.
В. 63. Смит Евген Д., Смит Лаврентій А., Сміт Річард А.
В. 84. Ванат Давид.
В. 94. Зола Патрися.
В. 106. Скора Вейн П.
В. 120. Манастирський Павло, Манастирська Стефанія, Манастирська Віра, Сирко Анна, Сирко Ірина, Сирко Юрій.
В. 130. Кутенська Кароля А.
В. 150. Вілот Марія А.
В. 155. Ходак Арлина М., Масяда Володимир Ф.
В. 167. Моній Шерон.
В. 168. Курець Гералдина.
В. 177. Пугач Вілям Н., Пугач Іван П.
В. 204. Сиротюк Глорія А., Дембіцький Андрій 4., Голембйовський [illegible], Душник Елисавета [illegible]ник Стефан Е.
В. 217. Задорецький Йосиф.
В. 230. Матищик Родній Г.
В. 233. Задорожна Сандра С.
В. 238. Гульський Стефан Б.
В. 239. Кіш Володимир Л. 10.
В. 270. Маланяк Михайло.
В. 271. Михалько Дорота Анна.
В. 281. Гук Річард М.
В. 286. Хомяк Марія Анна.
В. 298. Дідоха Данило.
В. 305. Гарбер Франко Г. мол.
В. 316. Павлович Микола.
В. 325. Солонська Марія.
В. 358. Йонг Роналд Л., Йонг Річард Л. Р., Йонг Каролина Р., Йонг Бетій Дж., Яким Вікторія, Яким Лоретта А., Яким Лувійза, Яким Джанетта, Стебельська Варвара А., Сорочак Шарон Л., Сорочак Роналд Р., Сорочак Роберт Н., Шаранська Марія А., Підзирайло Ольга, Комарек Річард С., Комарек Марія Дж., Дрост Стефан Т., Дрост Грей В., Бучін Флорентина, Бучін Варвара А., Білецька Наталія А., Лупан Теренс П., Демкович Олекса Н., Антонишин Джойс І.
В. 361. Дмитрик Василь, Лисяк Роберт.
В. 414. Левандовська Марія А.
В. 432. Боднар Володимир Л., Конюх Катерина П., Загребельний Зенон В.
В. 456. Клапущак Евген С.
В. 469. Сафрук Річард.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО.

В. 40. Лихач Іван мол.
В. 72. Сльоньовська Дарія, Сльоньовська Ольга.
В. 200. Щісловський Катлина.
В. 223. Іващишин Марія.
В. 227. Сатур Павло.
В. 358. Кестранек Річард.
В. 362. Касперський Йосиф.
В. 403. Чічура Юрій, Чічура Маріянна, Чічура Микола.
В. 445. Фога Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 86. Терів Леона.
В. 206. Білон Оксана.
В. 221. Васильовська Ярослава Р. 5.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 103. Сенчишин Іван мол.
В. 147. Странко Іванна.
В. 211. Соколовський Стефан.
В. 298. Дідоха Давид.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 45. Галамага Петро.
В. 53. Крівинич Евген.
В. 59. Бойко Евген Р., Бойко Василь Ф., Бойко Михайло Р.
В. 78. Косінська Марія.
В. 86. Сайкевич Григорій.
В. 94. Рудик Володимир, Стефуник Марія А.
В. 96. Соболь Розмарія, Соболь Меланія.
В. 116. Варга Микола О.
В. 124. Сотак Арлина.
В. 132. Вітюк Геновифа, Вітюк Флоренса.
В. 158. Балко Василь.
В. 174. Михаловська Ліліян.
В. 225. Момот Григорій.
В. 238. Магоній Елизавета 2, Магоній Патрися А. 2.
В. 304. Ваврів Андрій мол.
В. 338. Фігель Юрій.
В. 343. Кравецька Норма, Кравецький Річард.
В. 358. Матусек Патрися, Сухарик Франко, Головчак Павло мол., Корецька Марія А., Матусек Стефан, Головчак Йосиф, Онищак Роберт, Онищак Володимир, Яків Марія А., Корецька Бетій А., Матусек Тереса, Головчак Петро.
В. 361. Семчишин Патрися, Семчишин Катлина.
В. 383. Смулій Тереса.
В. 397. Лабяк Петро Р.
В. 402. Потоцька Зофія, Потоцький Микола.
В. 432. Дубелт Богдан.
В. 463. Медич Роберт І., Куцепкій Патрися А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ

В. 112. Швідрик Михайло.
В. 125. Василовська Ярослава Р. 5.
В. 403. Терів Леона.
В. 441. Сойка Едвард.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 103. Сенчишин Іван мол.
В. 147. Странко Іванна.
В. 211. Соколовський Стефан.
В. 298. Дідоха Давид.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.

В. 6. Вовк Василь, Коник Марія.
В. 9. Вайда Володимир.
В. 34 Гриневич Ірина.
В. 43. Держанович Павло.
В. 45. Сенек Марія Г.
В. 57. Постоловський Стефан.
В. 63. Турко Стефан, Оресик Йосиф.
В. 86. Терів Леона.
В. 130. Палега Марія.
В. 136. Дупівка Юрій
В. 146. Бласко Марія, Бласко Анеля.
В. 147. Галевич Стефанія.
В. 163. Курко Мирослав.
В. 185. Романишин Ліліян.
В. 201. Каліста Дорота.
В. 206. Шпікула Марія.
В. 207. Гринишин Юлія, Венечек Олена, Романюк Надія.
В. 211. Соколовський Василь.
В. 217. Волак Петро.
В. 223. Вацловський Станислав.
В. 230. Присташ Іван.
В. 234. Рябець Петро.
В. 236. Галицький Михайло, Галицький Семен.
В. 259. Гинюк Ева, Гезовський Михайло.
В. 284. Чукалович Павло.
В. 291. Осадчук Василь.
В. 292. Маслак Григорій, Єднак Михайло.
В. 312. Шарик Т. Анастазія, Наземець Володимир.
В. 316. Бойко Василь.
В. 366. Яворовський Володимир, Вдовичак Рудій, Баховська Ірина.
В. 379. Сидорак Олена.
В. 385. Ковалів Мирон.
В. 397. Штогрин Евген Л.
В. 430. Сліворська Маргарета.
В. 438. Загачевська Олена.
В. 439. Підвербецький Тарас.
В. 475. Кравчишин Ольга.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 150. Баран Петро.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 97. Яцишик Стефан.
В. 149. Глад Марія.
В. 236. Галицька Галина.
В. 303. Королеяк С. Іван.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 357. Возьна Гералдина А.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1944 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,227
В місяці січні 1945 р. принято нових	93
В місяці січні 1945 р. принято наново	12
В місяці січні 1945 р. принято з переступними листами	7
В місяці січні 1945 р. принято з інших кляс обезпечення	4
Разом	11,346
В місяці січні 1945 р. суспендовано	48
В місяці січні 1945 р. відійшли з переступними листами	8
В місяці січні 1945 р. відійшли до старших членів У. Н. С.	48
В місяці січні 1945 р. відійшли до інших кляс обезпечення	4
В місяці січні 1945 р. відійшли зо зворотом у готівці	4
В місяці січні 1945 р. відійшли на виплачене обезпечення	—
В місяці січні 1945 р. відійшли на безплатне продовження	1
В місяці січні 1945 р. померли	1
Разом	114
З кінцем місяця січня 1945 р. в У. Н. С. було дітей членів	11,232

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій на $500	4,528
В клясі 2-гій на $400	1,332
В клясі 3-тій на $100	2,304
В клясі 4Р на $ 250	50
В клясі 4Р на $ 500	1,229
В клясі 4Р на $1000	295
В клясі 5Е на $ 250	189
В клясі 5Е на $ 500	1,090
В клясі 5Е на $1000	215
Разом	11,232

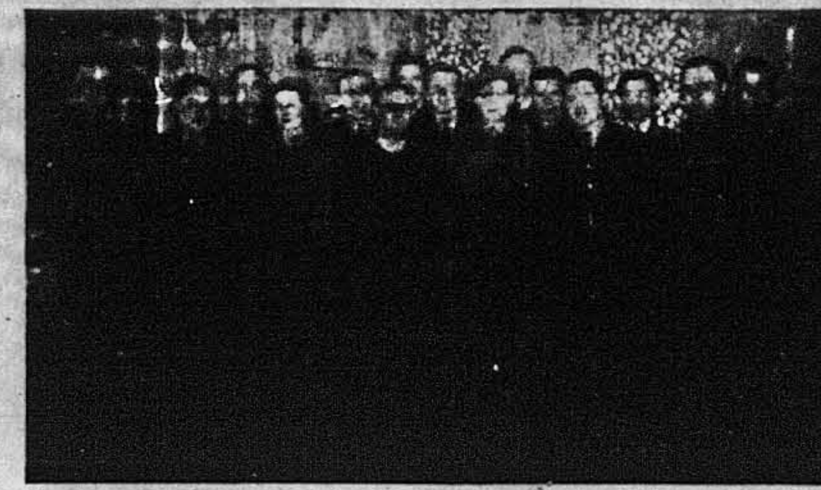
З кінцем місяця січня 1945 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених 44,492

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за січень 1945 року суспіндованими, могошені в рекордовім звіті за травень 1944 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації. Інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме віпноситься також до тих членів, які впродовж січня 1945 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар

Учасники першого зізду Союзу Українських Канадійських Вояків в Брукселі, з нагоди Листопадового Свята, дня 26. листопаду 1944. Зліва на право стоять — Павло Стефанюк, Озерна, Ман.; сaржест Мих. Гуменюк, Едмонтон, Альта.; Йосиф Хома, Форт Вілієм, Онт.; Олекса Брий, Едмонтон, Альта.; летун В. Божер, Брендон, Мас.; летун Мих. Крисоватий, Винипег, Ман.; о. Максим Германюк, Лувен, Бельгія; летун Іван Русс, Віндзор, Онт.; лт. Іванна Богайчук, Едмонтон, Альта.; Ф/Л. І. Буряник, Айтуна, Саск.; Н. Іванків, Іст Кілдонан, Ман.; летун Ч. І. Глушка, Росбурн, Ман.; Ф/О. Б. Панчук, голова СУКВ, Саскатун, Саск.; Стефан Кучерепа, Торонто, Онт.; Ілля Данилюк, Гронлід, Саск. (З Канцелярії К.У.К.)

З МУЗИКИ

КОНЦЕРТ АРТИСТКИ ОЛЬГИ ЛЕПКОВОЇ.

В суботу дня 10. лютого б. р. відбувся в Тавн Гол в Ню Йорку концерт відомої української співачки — пані Ольги Лепкової.

Заки зачну писати про самий концерт, хочу в першу чергу погратулювати молодій співачці за її амбіцію, за бажання заняти почесне місце на ниві вокальнгоо мистецтва. Бо я певен, що таке щире бажання враз з сильною волею до боротьби, щоб таки дійти до мети не вважаючи на всі перешкоди, які є чи виникнуть на шляху до осягнення слави і повного успіху, — таки вкінці увінчаються повним успіхом і принесуть бажані наслідки.

Заразом хочу теж порадити усім молодим українським співачкам та співакам, щоби взяли собі щиро й глибоко до серця ось такий зразок амбіції, який є у пані Лепкової. Тому раджу їм вперто працювати над голосами та старатись добитися чогось ліпшого, памятаючи при тому, що й пані Лепкова мусіла поконати величезні трудноці праці, заки дійшла до цього, що може тепер виступати перед широкою публикою в таких концертових салях як Тавн Гол на Бродвею. А такі виступи українських мистецьких сил дуже побажані й їх треба повитати. Я певен, що українське громадянство підтримає своїх молодих артисток та артистів, а навіть їм і допоможе добитись чогось вищого, коли вони поступатимуть у своїм мистецтві вперед і як такі радувати громадянство та звертати своїм артизмом увагу чужинців на український нарід, а з тим і на українську справу. Зразком ось такого відношення українського громадянства до мистецтва і молодих мистецьких сил був концерт пані Лепкової. Галя була майже цілком заповнена слухачами, між якими більшість була таки українського походження. Знов бурливі оплески по кожній точці програми вказували наглядно, що авдиторія була вдоволена співом п-ні Лепкової.

Минулого року п-ні Лепкова давала концерт в Таймс Гол і він був успішний. Я був на тому концерті й тому саме хочу підкреслити, що артистка зробила добрий прогрес за минулий рік. Маємо тепер гарний голос, рівний в цілому діяпазоні, ліричний мецо-сопран з дуже приємним тембром. Та тому, що п-ні Лепкова вибрала програму з пісень, що в більшости мають високий реєстр тонів, малося враження, що голос співачки більш сопрановий ніж мецо-сопран. Через те співачка мусить вважати, щоб не надуживати високого реєстру свого гарного голосу. Надуживання може пошкодити звучности низького реєстру.

Як я уже зазначив, п-ні Лепкова має ліричний мецо-сопран. І тому найліпше враження вона викликала ліричними піснями. Зокрема такими чудово-романтичними як "Tears" Падеревського, "Be silent, my beloved" Чайковського, чи "Wiegenlied" Моцарта; а також в піснях „Дума" Гайворонського та „Якби ми зустрілись знову" Рудницького. Тут співачка показала мягкий тон звука, щире відчуття і розуміння тексту пісень. В канцоні з "Il Trovatore" Вердія і в пісні "Der Tod und das Maedchen" Шуберта відчувалася недостача драматичної сили звука, як і бракувало темпераменту для експресії деяких драматичних фраз. Маючи таке на увазі, я не радив би на якийсь час включати в програми концертів річи драматичного характеру, поки співачка не випрацює звука більш грунтовно для примінювання його в текстах, що вимагають драматичного підходу. Бо форсування ніколи не дасть драматизму в голосі, а тільки доведе вкінці до втрати найбільшої цінности, яку голос співачки посідає, сéбто мягкости та теплоти природного тембру.

Пані Лепкова закінчила свій концерт низкою українських пісень, з яких найбільший успіх мали „Гопак" Мусоргського, „Жигун" Чишка, та „Казала мені мати, щей наказувала". Ці бравурні, повні здорового українського гумору пісні, надавались найкраще до голосу та темпераменту співачки. Співала їх блискуче та з огнем. Слухачі оцінювали щирість і безпосередність виконання та нагороджували п-ню Лепкову громадними оплесками.

Ще згадаю, що п. Френк Четтертон доложив свою часку до успіху концерту своїм гарним акомпаніяментом.

Проф. Гр. М. Тучапський
Ню Йорк, Н. Й.

Таємниця невинних живин

Найменші живини — бактерії є невидні оком; їх можемо побачити, але вже лише під мікроскопом, що побільшує огляданий предмет кількасот разів. Бактерії відограють велику і важну ролю в житті людини, головно як причина багатьох хворіб. Бактерії усяких форм і родів находяться скрізь, так, що людина безупинно стикається з ними. Коли ж не хворує від цього, то завдяки тому, що піддається впливові бактерійних заразків і недуг лиш тоді, коли її організм з якоїнебудь причини (напр. перестуди) попадає у стан зменшеної відпорности на зараження. Тоді бактерії, що находяться на поверхні тіла і в початку кормового і віддихових доріг (ніс, рот, горло змінюються і використовуючи ослаблення людини атакують якийсь орган її тіла (легені, кишки, шкіра, очі і т. п.), викликуючи в нім і у цілому тілі хворобу.

Форми бактерій.

Оглядаючи бактерії оком мікроскопу, бачимо, що вони мають дуже різні форму і величину. Пересічно вони довгі на 4 — 8 тисячних міліметра. Найчастіші форми бактерій подібні до папіроски, кулі та коцютяга. Бактеріольогія називає перші бациллями, другі коками (мікрококами), треті спіралями. Вони викликують звичайно характеристичні для себе хвороби, напр. репрезентантом бактерій-„папіросок" може бути бациль Коха, що викликує сухоти, — репрезентантом бактерій-кульок ропний гроновик, що виглядає як гроно винограду і викликує ропіння, а представником бактерій-коркотягів може бути т. зв. бліда спірохета, що викликує широко поширену венеричну хворобу — сифіліс.

Не всі бактерії є подібні до одного з трьох повищих типів. Часом можна видіти постаті посередні між ними або звироднілі, одначе назагал кожну бактерію можна злучити до одного з згаданих типів.

Бактерії щодо своєї будови є дуже маленькими одноклітинними грудками живої матерії т. зв. плязми. Одначе чим вони є в дійсности, не можна ще нині сказати. Деякі їх прикмети дозволяють зарахувати їх до тваринного світа, деякі до рослинного. Нинішня бактеріольогія (наука про бактерії) зараховує їх до тваринного світа.

Бактерії є неоднакової величини. Пересічною довготою бактерій вважають 1 мікрон (=1/1000 міліметра). Одначе знані еднакі спіралі довгі на 40 мікронів і більше, а з другої сторони існують бактерії яких навіть під найсильнішим мікроскопом не можна побачити. Про них довідуємося лиш з їх годівлі і з хворобових проявів, які заражують організм людини.

Прояви життя бактерій.

Одним із найважніших проявів, що свідчить про те, що бактерії це живі істоти є рух. Рух бактерій проявляється у двоякий спосіб: або вони згинаються в лук і випростовують ціле тіло немов би, викидаючи себе вперед, або (частіше) вони мають спеціяльний воруший орган на кінці тіла, наче хвіст з багатьох волосків, які тремтять і через те впроваджують бактерію в рух.

В деяких бактерій є тільки один „хвіст", в інших на двох кінцях тіла, а в ще інших ціле тіло покрите тими корчливими точками.

Бактерії жахливо скоро розмножуються; — тому їх так багато всюди. Розмножуються найпростішим у живих творів способом через поділ. Попросту така „папіроска" переломлюється на дві — і з одної бактерії повстає дві і т. д. Деякі бактерії діляться що 20 мінут. Один англійський лікар обрахував, що коли навіть бактерія ділиться раз на годину, то по трьох добах число її нащадків зросло би вже до 5,000 трилионів, а в шестім дні їх маса, що в одної бактерії довгої на 2 мікрони, а грубої на 1 має одну біліонову частину грама, — перевищила б цілу масу земної кулі!

Одначе природа охороняє світ перед такою катастрофою. Не допускають до цього такі чинники як брак поживи, недостаток вогкости (бо бактерії можуть правильно жити лиш у вогким середовищі), невідповідна температура і шкідливі отрути, що повстають при розпаді тіл, де живуть бактерії.

Бактерії і температура.

Дуже великі значіння для життя бактерій має відповідна температура. Кожний рід має свою найнижчу температуру (мінімум) інайвищу (максімум), поза якими не може жити, і свою найліпшу (оптимальну) температуру, в якій найліпше живе і розмножується. Ці температури є для бактерій, що живуть у морі оптимум температури є 5° Ц. (41° Фаренгайта) для теплолюбних 70° Ц. (158° Ф.).

Коли бактерії виставимо на вплив температури вищої чи нижчої від максимальних, вони гинуть. Одначе деякі бактерії дуже витрималі на низьку температуру, навіть на несамовитий холод, яким є температура в сусідстві абсолютного зера (— 273° Ц.) (.460° понижче зера Фаренгайта).

Деякі роди бактерій хоронються перед смертю від шкідливого впливу температури витворюючи т. зв. спори (зародні). Давніше вважали ці спори за один із способів розмноження, одначе витворювання спорів не має на цілі розмноження; — коли бактерія не може витримати убивчої для неї температури, витворює зі свого тіла опору, а потім гине. В тих спорах життєві функції є зредуковані до мінімум. Життя у бактерійній спорі ледви тліє. Завдяки грубій і дуже витривалій охоронній оболоні спори витримують шкідливий вплив чинників, які вже давно забилиб бактерію. У такій формі можуть бактерії перетревати довший час голоду чи холоду. Цей стан життя, як спара можнаб у бактерій порівняти із зимовим сном вищих звірят.

Під оглядом фізіольогічним є це стан спочинку життя, чи притаєного життя, підчас якого здібність до нового повного життя може зберегтися навіть на століття. Коли настануть добрі умовини для життя бактерій, тоді болона спори тріскає, а бактерія зачинає нове життя.

Мандрівка через всесвіт?

Процес творення бактерійних спорів, витрималих на температуру близьку до абсолютного зера (— 273° Ц.), що пануе в міжпланетних просторах, дав притоку до цікавої теорії про повстання життя на землі.

При кінці XIX. в. дослідники переконалися, що світло спричинює деякий тиск, наслідком чого малесенькі частинки матерії линуть за електромагнетними хвилями, які творять світло. Тому славний фізик Сванте Ареніюс подав свою теорію, що в міжпланетних просторах ширяють „зародні життя", які попавши на пусту планету, можуть там дати початок новому життю.

ЖАРТИ

Як американський генерал перехитрив Сталіна.

Одним з відвідувачів маршала Сталіна був американський майор генерал Патрик Горлі. Це був перший чужинець, який дістав дозвіл оглянути боєвий фронт в Советах. Коли генерал Горлі прибув до Советів незадовго потім, як Америка вступила у війну, Сталін на привитання сказав йому вітверто: „Ви, американці, не дуже то добре починаєтеся". А на це Горлі: „Алеж і ви не дуже добре починалися в першому році вашої війни". Сталін не подавався й відповів: „Ми булиб списалися ліпше, як би були дістали від вас поміч".

На це Горлі: „Ви булиб дістали більшу поміч, як би не були заключували отого договору з Гітлером".

Сталін тоді вже чувся обезсиленим. Він сказав щось таке до товмача, чого товмач не переклав на англійську мову. Тоді Горлі звернувся до товмача й зажадав вияснення того, що Сталін сказав. Товмач заговорив до Сталіна, Сталін кивнув головою, а тоді товмач каже: „Товариш Сталін каже, що ви дуже азвзятий молодець".

Оцей то Горлі дістав доручення від президента Рузвелта, щоб порозумівся зо Сталіном у справі його прибуття на конференцію в Тегерані. Коли вже зговорилися про час і місце, тоді Сталін запитався Горлія, як би то найліпше заговорити по англійськи на привіт Черчилеви й Рузвелтови. Горлі, знаючи вдачу обох політиків, сказав, що найліпше буде, коли Сталін увійде до кімнати, де оба тамті будуть сидіти і до них заговорить на привіт відповідне слово. При тім Горлі подав по англійськи привіт. Сталін казав собі написати цей привіт і заявив, що вивчиться його на память та вжие його при стрічі Рузвелта й Чорчила в Тегерані.

У кількох перших днях у Тегерані Сталін не мав нагоди сказати обом своїм чужим приятелям вивченого привіту. Аж як уже кінчилася конференція і заряджено святочний обід, Чорчил і Рузвелт засіли при столі. Сталін тим часом стояв у сусідній кімнаті, переділеній завісами - портієрами від головної обідної салі і приглядався гостям. Коли вже прийшов на нього час, він відхилив портієри й ввійшов до обідної салі із словами: „Гват ди гел'с гоінг ан гір"! („Що, до чорта, тут діється"). У той спосіб настроїв до себе прихильно Сталін обох гостей.

(На підставі збірки Лінарда Ліонса „Дей толд мі", поміщеної в магазині Геральд-Трибюн „Диз Вік").

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ТОРОНТО, ОНТ. — Повідомляємо все членство відділу 432, що звичайні місячні збори відбудуться в домі УНО, 300 Бетирст ул., в неділю, 4. березня, в годині 2:30 пополудні. Поза іншими справами на тих зборах будуть таож вибрані делегати на конвенцію. Просимо все членство прийти на означений час. — В. Баган, голова, М. Топольницький, касієр; В. Гірняк, секретар.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Бр. св. Юрія, від. 379, повідомляє всіх своїх членів, що місячні звичайні збори зістали згідно з ухвалою змінені на першу неділю в місяці а не в другу. Тому просимо членів прийти на звичайні місячні збори 4. березня, в годині 12:30 сполудня, в Домі Відділів У. Н. С., 843 б. Вестерн Еве. — За уряд: Г. Бобик, предс.; М. Фединський, кас.; В. Пилипів, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 18. лютого 1944 року помер у 58. році життя

АНДРІЙ ГОДЧАК,

довголітний член відділу 300 У. Н. Союзу в Джанставн, ПА.

Покійний походив зо села Берески, повіт Ліско. Полишив у смутку жену Теодозію і девятеро дітей; два сини служать при Армії. Покійний був першим організатором відділу та довголітним секретарем. Також був кількаразовим делегтаом на конвенції У. Н. Союзу. — В. Й. П.!

В. Олексюк, предс.
Т. Ковчак, касієр.

Дня 13 лютого 1945 оголосив Военний Департамент, що 10. листопаду 1944 р. віддав свое життя геройською смертю на Пацифіку

ІВАН КОСЮК,

член Тов. Запорозька Січ, від. 206 У. Н. Союзу в Вунсакет, Р. Ай. — Син Олекси і Розалії Косюк, свідомих громадян, родився 23. червня 1919 року. Вступив до маринарки в серпні 1943 р. З молодих літ Покійний брав активну участь в украніських оргнаізаціях, був ціле життя членом У. Н. Союзу, а далі членом церковного хору при православній церкві і членом молодечих організацій та брав участь у спортових змаганнях; також був членом музичної банди Тов. Запорозька Січ. — В. Й. П.!

Т. Кокольський, секр.

Спільна помста

(Докінчення зо сторони 2-ої)

зголодніли. Коли пішли по вечері над море, Льордіє витягнув оба револьвери і викинув їх до води. За револьверами пішли теж оба листи агенції Норізон, що принесли їм таку неприємну вістку. І підчас дружньої розмови прийшло їм на думку, що найкраще буде вислати завтра вранці спільну листівку до тої зрадливої пари в Антіб. Напишуть просто „Щирий привіт з Марсей" і підпишуться.

Перекл. в. г.

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА... КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ!

КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ

ТАРЗАН, ч. 1131. Верховод.

Дикуни були переконані, що це був Тарзан, хоч як він подекуди змінився.

Акто, начальник, приказав приготовити пор у честь поворотy пана джунглів.

Торвальд заборонив: „Ми маємо виконати наперед велику роботу", сказав він.

Потім він приказав чорним почати очищувати великий простір ліса з дерев. Він думав виставити там велике летнище.